

Reizen vol gevaren

Naar aanleiding van het artikelje dat dhr. Van Dijk uit Ulvenhout voor uw blad schreef in BIJEN 12(5): 146 (2003), wil ik graag reageren. Zoals wellicht de meeste imkers behandel ook ik elk najaar zeer consciëntieus mijn bijen met Apistan. Vorig jaar, maar ook dit jaar lopen door heel de tuin bijen met beschadigde vleugels of zelfs helemaal zonder vleugels. Normaal zouden nu de kasten moeten overkoken van de bijen en volop zwermplannen moeten hebben. Van mijn vijf ingewinterde volken heb ik er nu nog twee over, dat is me in 30 jaar imkeren nog nooit overkomen. Ik heb ze op een bak met combiramen met daarop een bak met broedramen zitten. Andere jaren moet ik er nóg een bak met broedramen bovenop zetten. Als ik nu de dekplank van de kast haal, kan ik zo door de broedkamer en de combibak, naar de bodem van de kast kijken. Ik reis niet met mijn bijen. Ik heb er geen tijd voor en het levert alleen maar meer werk op. De besmetting haal ik dus niet op een ander. De literatuur geeft aan dat de varroamijt eigenlijk niet op 'ónze' bij hoort, maar door reizen en door wetenschappelijk onderzoek (1977) tenslotte in onze kasten terecht is gekomen. De meeste imkers willen niet met bijen bezig zijn omdat het bestrijden van allerlei ongedierte zo leuk is, maar omdat deze hobby een heleboel andere leuke bezigheden bij elkaar brengt, zoals knutselen, tuinieren of anderszins buiten met de natuur bezig zijn.

Er zijn nu zoveel methoden bedacht om de besmetting van de varroamijt binnen de perken te houden dat het voor de hobbyist met een paar volken niet doenlijk is om de juiste bestrijdingsmethode uit te zoeken en toe te passen. Je komt, als een methode onvoldoende resultaat geeft, met de andere methode te laat.

BIJEN 11(6): 184-186 (2002) geeft een artikel over de behandeling met oxaalzuurdihydraat. Na bestudering van dit artikel heb ik er mijn eigen interpretatie aan gegeven en de bijen met een suikeroplossing gevoerd met daarin drie gram oxaalzuurdihydraat. De onderlegger lag na één dag bezaaid met enkele honderden mijten.

De verdampingsmethode is een onwaarschijnlijk verhaal omdat oxaalzuurdihydraat een kookpunt van 101°C heeft. Het water zal verdampen en het oxaalzuur zal als vaste stof in de verdampers achterblijven.

Maar nu lees ik in datzelfde maandblad van mei een artikel over de bijenkastkever.

De haren rijzen je te berge als je bedenkt dat ook nu weer biologen en andere wetenschappers dit een leuk beestje vinden om het te bestuderen op onze kosten. Er zit beslist een afstudeeropdracht in. Natuurlijk, de biologie van het kevertje zal wel interessant zijn, maar de weekendimker zit er niet op te wachten. Maar binnen enkele jaren zit dat kevertje, als gevolg van reizen, transport en vakantie naar de exotische oorden, beslist in onze kasten. En zie het beestje er dan maar weer uit te krijgen.

Ondertussen zit ik met die varroamijt, die mijn bijen door de tuin laat kruipen. Apistan heeft niet voldoende geholpen. De volken zijn zwak. Wellicht geen zwermen, beslist geen honing. En daar was het toch zo'n beetje om begonnen. Experimenteren met andere middelen is misschien te laat. Ik vrees dat het imkeren er niet gemakkelijker op wordt, erger nog, de weekendimker met één of twee volkjes, en die zijn er toch veel denk ik, zal het op een gegeven moment laten afweten. Ik mag hopen dat al die reizende biologen dat kevertje laten waar het thuishoort en er beslist niet mee gaan reizen, zodat we straks weer allerlei kunstjes moeten verzinnen om ook dát beestje weer uit onze kasten te vangen.

W. v.d. Broek, Den Dungen

advertentie

* Aanbieding:

vuren Spaarkast	€ 93,50 per stuk
5 stuks à	€ 84,50 per stuk

Geopend: Zaterdag van 8.00 - 12.00 en na telefonische afspraak. Harremaatweg 36, 3781 NJ Voorthuizen, 0342-472837 / 0653182006
info@immenhof.nl / www.immenhof.nl